Турятита Авадхута Упанишад

Турятита Авадхута Упанишад

Превод от проф. А.А. Раманатан
Издадено от Теософското издателство, Ченай

Ом! Това (Брахман) е безкрайно и тази (вселена) е безкрайна.
Безкрайното произтича от безкрайното.
(Тогава) приемайки безкрайността на безкрайната (вселена),
то остава като безкрайния (Брахман) сам.
Ом! Нека има мир в мен!
Нека има мир в моята среда!
Нека има мир в силите, които действат върху мен!

1. Сега дядото на всички хора (богът Брахма) се приближава с уважение към баща си, Адинараяна (Господ Вишну), казва: „Какъв е пътят на Авадхутите след етапа Туриятита и какво е тяхното положение?“ Господ Нараяна му отговаря: Мъдрите мъдреци смятат, че този, който остава в пътя на Авадхутата, е много рядък в света и (такива мъдреци) не са много; ако някой стане (Авадхута), той е винаги чист, той наистина е въплъщение на безстрастието; Той наистина е видимата форма на мъдростта и наистина е олицетворение на Веда (Ведапуруша). Той е (наистина) велик човек, тъй като умът му пребивава само в мен. Наистина и аз пребивавам в него. По надлежен ред, след като първо е бил аскет, обитаващ колиба (Кутичака), той достига етапа на просяшки монах (Бахудака); просяшкият монах достига етапа на аскет Хамса; аскетът Хамса (тогава) става най-висшият вид аскет (Парамахамса). (В този етап) чрез интроспекция той осъзнава целия свят (като неразличен от неговия Аз); отказвайки се от всички лични притежания в (резервоар с) води, (като) емблематичния си жезъл, съд за вода, пояс, набедрена препаска, която покрива (неговите интимни вещи), и всички ритуални задължения, възложени му (в предишен етап); събличайки се (буквално обличайки се по посоките на света); изоставяйки дори приемането на обезцветена, износена дреха от кора или (еленова) кожа; поведение след това (след етапа на Парамахамса) като човек, неподвластен на мантри (т.е. не извършващ ритуали) и отказващ се от бръсненето, маслените бани, перпендикулярния белег от сандалова паста на челото и т.н.

2. Той е този, който прекратява всички религиозни и светски задължения; свободен от религиозни заслуги или други във всички ситуации; отказващ се както от знанието, така и от невежеството; побеждаващ (влиянието на) студ и жега, щастие и нещастие, чест и безчестие; изгорял предварително, с латентното влияние (васана) на тялото и т.н., порицание, похвала, гордост, съперничество, показност, надменност, желание, омраза, любов, гняв, алчност, заблуда, (злорадстваща) радост, нетърпимост, завист, вкопчване в живота и т.н.; гледащ на тялото си като на труп, така да се каже; ставащ уравновесен без усилие и необуздано в печалба или загуба; поддържащ живота си (с храна, поставена в устата) като крава; (доволен) от (храната) такава, каквато идва, без пламенно да копнее за нея; превръщащ в пепел множеството знания и наука; пазейки поведението си (без да се хвали с благородния си начин на живот); отричайки превъзходството или малоценността (на когото и да било); (твърдо) установен в недуалността (на Аза), който е най-висшият (принцип) от всичко и който обхваща всичко в себе си; ценящ убеждението „Няма нищо друго различно от мен“; поглъщащ в Аза горивото (на концепцията), различно от тайната, известна само на боговете; недокоснат от скръб; неотзивчив към (светското) щастие; свободен от желание за обич; непривързан навсякъде към благоприятното или неблагоприятното; с (функционирането на) всички сетива в застой; несъзнаващ превъзходството на своето поведение, учене и морални заслуги (дхарма), придобити в предишните етапи от живота му; отказвайки се от поведението, подобаващо на каста и етап от живота (Ванапрастха); без сънища, тъй като нощта и денят са едни и същи за него; винаги в движение навсякъде; оставащ само с тялото, оставено му; неговият съд за вода е (единственото) място за водопой; винаги разумен (но) скитащ сам, сякаш е дете, луд или призрак; Винаги спазвайки тишина и дълбоко медитирайки върху своето Аз, той има за своя опора безпомощния (Брахман); забравяйки всичко (друго) в съответствие с поглъщането в своето Аз; този мъдрец Туриятита, достигайки състоянието на аскета Авадхута и напълно погълнат от недуалността (на Атман), (най-накрая) се отказва от тялото си, тъй като е станал едно с Ом (Пранава): такъв аскет е Авадхута; той е изпълнил целта на живота си. Така (завършва) Упанишадата.

Ом! Това (Брахман) е безкрайно и тази (вселена) е безкрайна.
Безкрайното произтича от безкрайното.
(Тогава) приемайки безкрайността на безкрайната (вселена),
то остава като безкрайното (Брахман) само.
Ом! Нека има мир в мен!
Нека има мир в моята среда!
Нека има мир в силите, които действат върху мен!

Тук завършва Туриятитавадхутопанишада, принадлежаща към Шукла-Яджур-Веда.

Публикувано | Променено на28 юни 2018 г.

Ом

Упанишади
Ведите
Ведически химни
Рамаянам
II
Ади Шанкара
Шри Рамакришна
Шри Сарада Деви
Свами Вивекананда
Рамана Махарши
Свами Рамдас
Канчи Маха Периява
Джиду Кришнамурти [JK]
Нисаргадата Махарадж
III
Статии и резюме
Уроци по Веданта
Книги на Веданта - Други
IV
Мантри и ритуали
Молитвени химни - Стотри
В
Карнатик Музика Критис
Морални истории
Истории и анекдоти
Нашите уебсайтове
Духовен магазин Celextel
Магазин за електронна музика Celextel
Духовна библиотека Vedanta
Библиотека Vedanta Shastras

„В пространството, което мисълта създава около себе си, няма любов. Това пространство разделя човека от човека и в него е цялото ставане, битката на живота, агонията и страхът. Медитацията е краят на това пространство, краят на аз-а. Тогава връзката има съвсем различно значение, защото в това пространство, което не е създадено от мисълта, другият не съществува, защото ти не съществуваш. Медитацията тогава не е преследване на някаква визия, колкото и осветена да е от традицията. По-скоро това е безкрайното пространство, където мисълта не може да влезе. За нас малкото пространство, създадено от мисълта около себе си, което е аз-ът, е изключително важно, защото това е всичко, което умът знае, идентифицирайки се с всичко, което е в това пространство. И страхът от небитието се ражда в това пространство. Но в медитацията, когато това се разбере, умът може да влезе в измерение на пространството, където действието е бездействие. Ние не знаем какво е любовта, защото в пространството, създадено от мисълта около себе си като аз, любовта е конфликтът между аз-а и не-аз-а. Този конфликт, това мъчение, не е любов. Мисълта е самото отричане на любовта и тя не може да влезе.“ в онова пространство, където аз не е. В това пространство е благословията, която човек търси и не може да

намери. Той я търси в границите на мисълта, а мисълта разрушава екстаза на тази благословия.“
Дж. Кришнамурти,
Медитации

Търсени думи

Отказ от отговорност: Celextel създаде тази Веданта духовна библиотека с благородното намерение да направи тези индийски духовни съкровища достъпни за всички. Celextel полага абсолютна грижа за поддръжката на този уебсайт и Celextel не носи отговорност за каквито и да било грешки или неточности. Тези онлайн книги са само с информационна цел и не трябва да се тълкуват като предоставяне на професионални съвети по какъвто и да е начин. Читателите трябва да упражняват собствена преценка и да се позовават на оригиналния източник за всички практически цели.
Разпространението, публикуването и неразрешеното копиране на тези онлайн книги без предварително разрешение на съответните автори, издатели или преводачи са забранени.
Авторско право © 2002-2025 Celextel Enterprises Pvt. Ltd. Всички права запазени.
Тема за иновации от Cagintranet ** Задвижвано от GetSimple
RSS емисия на духовната библиотека на Веданта
XML карта на сайта на духовната библиотека на Веданта